

INFO

GRAPHIC

ฉบับคนขี้เกียจ

Chang Yang Lin เขียน | อังศวรา ทูลวรรณวิจิตร แปล

Infographic ฉบับคนไข้เกียจ

ผู้เขียน หลินฉางหยาง

ผู้แปล อังศัรวรา กุลวรรณวิจิตร

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ
หลิน, ฉาง หยาง.

Infographic ฉบับคนไข้เกียจ. - กรุงเทพฯ : วาปิซาปิ เอ็ดดูเคชั่น, 2567.
200 หน้า.

1. การสร้างมโนภาพสารสนเทศ. 2. การสื่อทางภาพ. 3. คอมพิวเตอร์กราฟิก.
I. อังศัรวรา กุลวรรณวิจิตร, ผู้แปล. II. ชื่อเรื่อง.

006.6

ISBN 978-616-93974-1-0

ที่ปรึกษา แพทย์หญิงสุภาพร ล้ำเลิศกุล (อ.ต้องตา)

บรรณาธิการ ศรัศูภา ส่งแสงขจร

พิสูจน์อักษร มาลียา สว่างแสง

คอมพิวเตอร์ วันเพ็ญ ไชยโนฤทธิ์

ภาพประกอบ ชนนท์ญา บุญกัลยา

ศิลปกรรมปกและรูปเล่ม ชนนท์ญา บุญกัลยา

พิมพ์ครั้งที่ 1 ตุลาคม 2567

ราคา 350 บาท

จัดทำโดย

บริษัท วาปิซาปิ เอ็ดดูเคชั่น จำกัด

281/19-23 สีลมซอย 1 แขวงสีลม

เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร

โทรศัพท์ 06-3651-5393

จัดจำหน่ายโดย

บริษัท ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด (มหาชน)

1858/87-90 อาคารอินเตอร์ลิงค์

ทาวเวอร์ บางนา ชั้น 19

ถนนเทพรัตน แขวงบางนาใต้

เขตบางนา กรุงเทพมหานคร 10260

โทรศัพท์ 0-2826-8000

พิมพ์ที่

บริษัท ปัญญามิตรการพิมพ์ จำกัด

98/73 ถนนประชาอุทิศ แขวงบางมด

เขตทุ่งครุ กรุงเทพฯ 10140

โทรศัพท์ 0-2873-2098

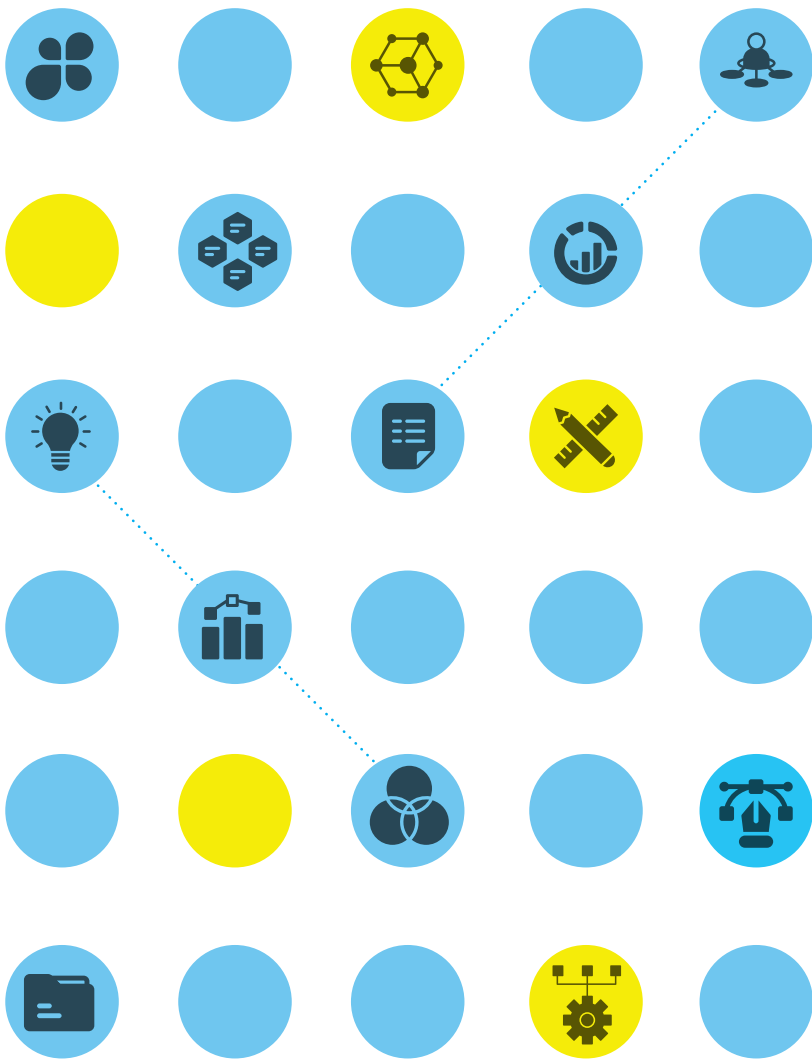
สงวนสิทธิ์หนังสือเล่มนี้

ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์

(ฉบับเพิ่มเติม) พ.ศ. 2558

เทคนิคการทำอินโฟกราฟิก
ฉบับคนไข้เกียจ
เปลี่ยนความรู้ที่ซับซ้อนให้กลายเป็น
ภาพประกอบที่เข้าใจง่าย

- หลินวางหยาง

คำนิยม

“เรียบง่ายมักทำไม่ง่าย” ในฐานะวิทยากรสอนสรุปรายงานที่อบรมพนักงานมาแล้วกว่าหมื่นคน ผมพบว่าปัญหาของคนส่วนใหญ่คือไม่สามารถถ่ายทอดเนื้อหาที่ตัวเองเชี่ยวชาญออกมาให้คนอื่นเข้าใจได้ ครั้นจะดูคนเก่งแล้วเลียนแบบเองก็ยากเกินไป เพราะไม่รู้จักหลักการที่ซ่อนอยู่ แต่หลักคิดและวิธีการในหนังสือเล่มนี้จะช่วยให้คุณทำงานสบายกว่าเก่า แต่ได้ผลลัพธ์ที่ไววกว่าเดิมอย่างแน่นอน

แนะนำครับ แล้วคุณจะพบว่า “ทำงาน แถมเข้าใจง่าย มีอยู่จริง”

วิฑูรย์ สุนกิจบุญย์ (เซนเซแป๊ะ)

นักเขียน วิทยากร Founder เพจสรุปให้
และ Co-founder สำนักพิมพ์ spAcebook

.....

ในโลกที่เต็มไปด้วยข้อมูล ใครที่สื่อสารเข้าใจง่ายกว่า เร็วกว่า คนนั้นชนะ
หนังสือ *Infographic ฉบับคนขี้เกียจ* เล่มนี้ ได้ถ่ายทอดความรู้ผ่าน
ภาพอินโฟกราฟิก

ทำให้เรื่องยากกลายเป็นเรื่องง่าย เข้าใจเร็ว แถมนำไปใช้ได้จริงอย่าง
มีประสิทธิภาพอีกด้วย

อาจารย์ออย - ประมัตต์ หาญภิรมย์

เจ้าของเพจ Oil - PresentX

มากกว่าการให้คือการถ่ายทอดความรู้ แต่จะดีกว่านั้นมาก ถ้าความรู้
ที่ให้เราสามารถทำเป็นเรื่องง่ายและนำไปให้ได้จริง

ด้วยอาชีพที่ต้องสอนและเป็นผู้ฟัง ทำให้ต้องทำสไลด์และฟังการนำเสนอ
อยู่เสมอ วันหนึ่งฉันได้ฟังลูกศิษย์นำเสนองานวิจัยได้น่าสนใจมาก โดยเล่าเรื่อง
ยากให้เข้าใจง่ายมากขึ้น อีกทั้งดูสวยงามด้วย จึงได้ทราบว่าหนังสือที่ช่วยให้
พัฒนาการนำเสนอดีขึ้น นั่นคือหนังสือ *พูดด้วยภาพ ฟรีเชนต่ออย่างไรให้ถูกใจ
คนฟัง* ของสำนักพิมพ์วาปีบาปิ เอ็ดดูเคชั่น หรือรู้จักกันนามเพจ Betterpitch
สอนพูดด้วยภาพ หลังจากได้อ่านแล้วชอบมาก และนำไปใช้ได้จริง ก็เลย
ลงเรียนเวิร์กช็อปที่อาจารย์ต้องตาเป็นผู้สอน รู้สึกประทับใจในการถ่ายทอด
ความคิด ไอเดีย ตลอดจนสูตรลับต่างๆ ทำให้ติดตามหนังสือเล่มอื่นๆ ของ
ทาง Betterpitch มาตลอด

สำหรับหนังสือ *Infographic ฉบับคนขี้เกียจ* เล่มนี้ ได้ทราบว่าผู้เขียนเป็น
อาจารย์ชาวไต้หวันที่เป็นผู้สอนอาจารย์ต้องตาเจ้าของสำนักพิมพ์มาอีกที
หนังสือเล่มนี้ตอบใจเท่ากับตัวหมอเองและคนส่วนใหญ่ที่ใช้ชีวิตแบบเร่งรีบ
ทำหลายอย่าง และมีเวลาน้อย เพราะช่วยแนะนำวิธีการเล่าเรื่อง การนำเสนอ
รวมถึงการทำอินโฟกราฟิก และการสร้างตัวตน เรียกว่ามีครบทุกอย่างในเล่ม
เดียวกัน ซึ่งช่วยให้เราได้พัฒนาทักษะด้านนี้อย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดความ
มั่นใจ และต่อยอดการใช้งานในอนาคตได้อย่างแน่นอน

ศ. ดร. พญ.อรพรรณ โพชนุกูล

นายกสมาคมสภาองค์กรโรคหัดแห่งประเทศไทย

ผู้อำนวยการศูนย์ความเป็นเลิศทางด้านโรคภูมิแพ้ โรคหืด และระบบหายใจ
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คำนิยม

หนังสือ *Infographic ฉบับคนขี้เกียจ* ซึ่งจริงๆ ไม่ใช่สำหรับคนขี้เกียจ แต่หมายถึงคนที่ต้องการเรียนรู้โดยไม่เสียเวลาอย่างตัวผมเองมากกว่า หลังจากที่ได้อ่านหนังสือเล่มนี้ ช่วยเปิดมุมมองใหม่ๆ ให้กับผมในการนำเสนอ ข้อมูลที่มีประสิทธิภาพและดึงดูดใจ อีกทั้งช่วยให้เราสามารถทำอินโฟกราฟิกได้ด้วยตัวเอง เพื่อนำไปใช้เป็นคอนเทนต์ในโซเชียลมีเดียและทำสไลด์บรรยายทางการแพทย์ ทำให้ข้อมูลที่ซับซ้อนอย่างข้อมูลทางการแพทย์กลายเป็นเรื่องง่ายสำหรับทุกคนที่เราต้องการสื่อสาร

พล.อ.ท. นพ.อนุตตร จิตตินันท์

อดีตประธานราชวิทยาลัยอายุรแพทย์แห่งประเทศไทย
ที่ปรึกษาของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

อ่านง่าย เข้าใจคอนเซ็ปต์ ทำตามได้ทันที อีกหนึ่งทักษะที่ทำให้การเล่าเรื่องน่าจดจำ

แอดทอย - กษิดิศ สตางค์มงคล

เพจ DataRockie

คำนำผู้เขียน

สวัสดีครับ ผมชื่อหลินฉางหยาง (Chang Yang Lin) ครูสอนการทำอินโฟกราฟิก ผมเคยได้รับเชิญให้ขึ้นเวที TEDx เพื่อแบ่งปันความมั่งคั่งของการนำเสนอให้ทุกคนฟัง และเคยรับหน้าที่เป็นครูสอนการนำเสนอบนเวทีการอภิปรายที่ทำเนียบประธานาธิบดีได้วัน

ผมได้รับประกาศนียบัตรจากสมาคมพัฒนาผู้มีความสามารถพิเศษ (Association for Talent Development: ATD) อีกทั้งยังเคยเรียนทักษะการสอนเพิ่มเติมที่โรงเรียนแพทย์ของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ปัจจุบันผมเปิดคอร์สฝึกอบรมให้กับบริษัทใหญ่โดยเฉพาะ เพื่อช่วยพัฒนาทักษะการนำเสนอให้กับทุกคน

ผมเชื่อมาตลอดว่าทักษะที่ทุกคนต้องมีคือการนำเสนอ ไม่ว่าจะเป็นการนำเสนอในที่ทำงาน หรือการสื่อสารกับผู้คนในชีวิตประจำวัน ทักษะการนำเสนอสามารถนำไปปรับใช้ได้ในทุกที่

นอกจาก “การนำเสนอเชิงรุก” ที่ต้องมีผู้พูดอธิบายเนื้อหาแล้ว ผมคิดว่า “การนำเสนอเชิงรับ” แบบที่ให้กลุ่มเป้าหมายเข้ามาอ่านด้วยตัวเขาเอง ก็เป็นอีกหนึ่งทิศทางที่เราสามารถฝึกฝนให้เชี่ยวชาญได้

เพราะถ้าคุณขึ้นไปบนเวทีและนำเสนอให้คน 300 คนฟังได้ ก็ถือว่าเก่งมากแล้ว (เช่น การพูดอภิปรายในสถานที่ใหญ่ๆ) แต่ถ้าเป็นการโพสต์ “การนำเสนอเชิงรับ” ในโซเชียลมีเดียหรือเว็บไซต์ทางอินเทอร์เน็ต อาจจะมีคนดูมากถึง 2,000-3,000 คน หรือ 20,000-30,000 คน คุณถึงจะส่งต่อความคิดและความรู้ของคุณให้กับคนอื่นได้มากขึ้น รวมถึงยังสร้างชื่อเสียงจากสื่อที่คุณสร้างขึ้นเอง และสร้างแบรนด์ของตัวเองได้อีกด้วย

มีเกลันเจโล (Michelangelo) ผู้สร้างรูปปั้นเดวิดสุดคลาสสิกเคยพูดไว้ว่า “เดิมทีเดวิดก็อยู่ในหินอ่อน ฉันก็แค่ตัดส่วนที่ไม่จำเป็นออกไปเท่านั้น”

ผมเองก็เชื่อว่าทุกคนเองก็มีเนื้อหาเจ๋งๆ ที่แบ่งปันให้กับคนทั่วไปได้ แต่แค่
ยังไม่มีวิธี

ดังนั้น ผมจึงเขียนหนังสือ *Infographic สำหรับคนขี้เกียจ* เล่มนี้ ผมหวังว่า
วิธีการที่เป็นระบบและเทคนิคที่ใครก็เรียนรู้ได้นี้จะช่วยให้คุณสร้างผลงาน
อินโฟกราฟิกของตัวเองได้ จนทำให้ผู้คนจำนวนมากมายอมมองเห็นความรู้
ทางวิชาการหรือความเป็นอาชีพของคุณ และช่วยให้โอกาสเข้ามาหาคุณมากขึ้น

ชวนทุกคนมาอ่านหนังสือดีๆ เล่มนี้ด้วยกัน และเริ่มต้นเดินทางของเรา
ไปสู่การสร้าง *Infographic สำหรับคนขี้เกียจ* กันเถอะ

Chang Yang Lin

คำนำสำนักพิมพ์

ฉันได้มีโอกาสรู้จักกับอาจารย์ “Chang Yang Lin” เมื่อตอนเริ่มศึกษาเรื่องการ “พูดด้วยภาพ” จากการที่เห็นเพื่อนหมอชาวไต้หวันแชร์รูป One page infographic เหมือนกับรูปด้านล่างที่ดูแล้วเตะตา เห็นแล้วเข้าใจง่ายจึงเลยสงสัยว่า ผู้เขียนหนังสือเล่มนี้มีแนวคิดอย่างไร จึงทำให้รูปดูเข้าใจง่าย แม้แต่คนไม่ทราบภาษาไต้หวันก็ยังดูแล้วเข้าใจ

ตัวอย่างเช่น ภาพสอนการล้างมือใน 1 หน้ากระดาษ โดยอาจารย์ Chang Yang Lin

หลังจากฉันได้บินไปพบกับอาจารย์และเข้าเรียนหลักสูตร Infographic ฉบับคนขี้เกียจ รวมทั้งเห็นหนังสือ ทางฉันเองจึงรู้สึกว่าการแบ่งกระดาษเป็นเหมือนแผ่น빙โกเก๊าซอง แล้วใส่รูปพร้อมข้อความสั้นๆ แบบนี้เข้าใจง่าย

หากเราได้นำชุดความคิดนี้มาใช้ ก็จะเป็นประโยชน์กับการย่อยความรู้ยากๆ ไม่ว่าจะเป็นความรู้ทางการแพทย์ การบิน การเงิน ตลอดจนการจัดการความรู้ (Knowledge Management) ได้อย่างมาก

ทางฉันเลยขอกับอาจารย์ Chang Yang Lin ว่าจะขอซื้อลิขสิทธิ์หนังสือเล่มนี้มาแปลเป็นภาษาไทย

เพื่อหวังว่า พวกเราที่มีงานตัวหนังสือเยอะๆ ยากๆ จะได้ลองมาสรุปความรู้แบบคนไม่มีเวลา เหมือนที่เราตั้งชื่อว่า *Infographic ฉบับคนขี้เกียจ* เล่มนี้กันค่ะ

อ.ต้องตา

สำนักพิมพ์วาชิบาปี เอ็ดดูเคชั่น (Betterpitch)

สารบัญ

บทที่ 1

ความจริงแล้วอินโฟกราฟิกฉบับคนนี้เกี่ยวกับ

มีประสิทธิภาพมาก และไม่ได้นี้เลยสักนิด

16

1.1 อินโฟกราฟิกคืออะไร เรามาอัปเดตและ

ทำให้กลายเป็น “อินโฟกราฟิกฉบับคนนี้เลย” กันเถอะ!

17

1.2 ทำไมถึงต้องเปลี่ยนข้อมูลให้เป็นอินโฟกราฟิก

22

1.3 ทักษะที่สำคัญในการสร้างอินโฟกราฟิก

26

1.4 9 ช่องทางในการใช้อินโฟกราฟิก

28

1.5 หลักการสำคัญ 3 ข้อของการทำอินโฟกราฟิก

35

1.6 ระวัง! อย่าเหยียบโดนกับระเบิดของอินโฟกราฟิก

46

บทที่ 2

วิธีคิดอินโฟกราฟิกดีๆ

54

2.1 เราทำอะไรได้บ้าง คนอ่านต้องการอะไร

55

2.2 วิธีสร้างแรงบันดาลใจในการคิดหัวข้อได้เยอะ ๆ และรวดเร็ว

57

2.3 ความยากลำบาก 3 ประการของการคิดหัวข้ออินโฟกราฟิก

60

2.4 อยากทำอินโฟกราฟิกของคุณให้ใครอ่าน

65

2.5 3 ขั้นตอนในการวิเคราะห์คนอ่านอินโฟกราฟิก

68

2.6 10 โครงสร้างเนื้อหาที่ต้องมีสำหรับหัวข้ออินโฟกราฟิกยอดนิยม

76

2.7 10 แรงจูงใจที่จะทำให้คนอ่านอยากแชร์อินโฟกราฟิก

88

บทที่ 3	
จากซับซ้อนเป็นเรียบง่าย! เปลี่ยนเนื้อหาของอินโฟกราฟิก	100
3.1 แค่มองก็เข้าใจ! เราจะเปลี่ยนศัพท์เฉพาะและศัพท์วิชาการได้อย่างไร	101
3.2 พออ่านแล้ว ก็หยุดอ่านไม่ได้ วิธีออกแบบเปิดสถานการณ์ที่เกี่ยวให้คนติดใจ	108
3.3 ใช้กฎ SCAN ในการสร้างโครงเรื่องและเนื้อหาที่ช่วยกระตุ้นอารมณ์ของคนอ่าน	111

บทที่ 4	
ต้องออกแบบภาพแบบนี้! อินโฟกราฟิกถึงจะยิ่งน่าสนใจ	124
4.1 แม้ว่าจะไม่ใช่ขั้นตอนออกแบบมืออาชีพ แต่คุณก็ทำให้ภาพออกมาสวยได้	125
4.2 เคล็ดลับการจัดหน้าอินโฟกราฟิก 3 ข้อ	128
4.3 ข้อดีของการใช้รูปภาพที่เรียบง่ายแทนการใช้รูปภาพเพื่ออธิบาย	145
4.4 คู่มือการเปลี่ยนหัวข้อสำคัญให้กลายเป็นรูปภาพ	158
4.5 คู่มือการประกอบชิ้นส่วนของอินโฟกราฟิก	170
4.6 วิธีทำอินโฟกราฟิกที่เดียวเยอะ ๆ ใช้ 3 วิธีนี้ได้!	178

บทที่ 5	
เรื่องที่คุณต้องรู้เกี่ยวกับอินโฟกราฟิก	184
5.1 พอทำอินโฟกราฟิกที่ดีแล้ว ต้องทำอะไรต่อ	185
5.2 ควรจัดการข้อโต้แย้งหลังจากที่เผยแพร่ออกไปอย่างไร	190
5.3 ประโยชน์อินโฟกราฟิกของผม	194
ประวัติผู้เขียน	198

บทที่ 1

ความจริงแล้วอินโฟกราฟิก
ฉบับคนไข้เกียจนั้น
มีประสิทธิภาพมาก
และไม่ได้เกียจเลยสักนิด

1.1

อินโฟกราฟิกคืออะไร เรามาอัปเดตและทำให้กลายเป็น “อินโฟกราฟิกฉบับคนჭักเกียจ” กันเถอะ!

คุณรู้ไหมว่าอินโฟกราฟิกคืออะไร

คุณรู้ไหมว่าข้อดีของอินโฟกราฟิกมีอะไรบ้าง

คุณรู้ไหมว่าต้นกำเนิดของอินโฟกราฟิกเริ่มต้นที่ไหน

การแพร่หลายของอินเทอร์เน็ตและโทรศัพท์มือถือทำให้คนยุคสมัยใหม่มีช่องทางการรับรู้ข้อมูลเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ สมัยก่อนเราต้องอาศัยหนังสือพิมพ์ นิตยสาร และสื่อโทรทัศน์เพียงไม่กี่ช่องถึงจะรับรู้ข้อมูลและเหตุการณ์ปัจจุบัน ในปริมาณที่จำกัดได้ ปัจจุบันนี้หากมีเพียงแค่มือถือที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต ขอแค่คุณเสิร์ชก็รู้ถึงข้อมูลที่หลากหลาย สิ่งเหล่านี้สามารถทำลายขีดจำกัดด้านพื้นที่ อยากจะรู้ข้อมูลของที่ไหน แค่มือถือที่ไปตามใจฉันก็ได้ข้อมูลมาแล้ว

เพราะว่าได้ข้อมูลมาง่าย ๆ แถมยังสะดวกสบาย ข้อมูลแบบต่างๆจึงถาโถมเข้ามาในชีวิตของเราจนเต็มไปหมด ยกตัวอย่างจากเฟซบุ๊ก ตามสถิติแล้วทุกวันที่เราเปิดแอปพลิเคชันเฟซบุ๊กจะมีโพสต์อย่างน้อย 1,500 โพสต์รอให้เราอ่าน ลองทำใจให้สงบ แล้วคิดสักนิดว่าโพสต์ขนาดนี้ คุณจะอ่านหมดไหม ยากมากจริงๆที่จะอ่านให้หมด! แคมจำนวนโพสต์ก็ยังเพิ่มขึ้นอยู่ทุกนาทีหรือทุกวินาทีด้วยซ้ำ แต่เฟซบุ๊กก็มีข้อมูลเยอะขนาดนี้แล้ว ยังไม่ต้องพูดถึงแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดียอื่นเลย เช่น อินสตาแกรมและเอ็กซ์ นอกจากนี้ยังมีกลุ่มแชตอีกมากมายในไลน์ หนังสือพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ และโฆษณาต่างๆรอคุณอยู่อีก ถ้าข้อมูลเป็นเหมือนน้ำ คนสมัยนี้ก็คงเหมือนจมน้ำตายเพราะน้ำท่วมกันหมดแล้ว!

ในสถานการณ์ที่ข้อมูลเยอะมากจนแทบระเบิดแบบนี้ ทุกครั้งที่เกิดเหตุการณ์บ้านเมืองหรือประเด็นร้อน เราไม่ได้กลัวว่าจะไม่มีข้อมูลให้อ่าน ในทางกลับกัน

ข้อมูลมีเยอะมากเกินไปจนทำให้อ่านไม่หมด หรือถ้ายังอ่านเยอะ ก็อาจทำให้สับสนมากยิ่งขึ้นไปอีก

นอกจากนี้หลายคนยังเข้าถึงข้อมูลได้ตั้งแต่ตอนที่ประเด็นหรือเรื่องราวนั้นเพิ่งเกิดขึ้น ส่วนใหญ่แล้วต้องรอให้เวลาผ่านไปสักพักถึงจะมีการถกเถียงถึงประเด็นนั้นๆ พอถึงตอนนี้ก็จะไม่รู้แล้วว่าทุกคนกำลังเถียงเรื่องอะไรกันอยู่ ขึ้นตอนดำเนินไปถึงไหนแล้ว เราอยากจะเข้าใจให้ต้องแท้และชัดเจน แต่ข้อมูลที่มากเกินไปก็ทำให้เรามึนงงจนสมองบวม คราวนี้มักจะมีการเน็ตที่กระตือรือร้นสรุปและจัดเรียงว่าใคร ทำอะไร เวลาใด และที่ไหน เช่น เกิดขึ้นเมื่อไหร่ เกิดเรื่องอะไรขึ้นบ้าง บางทีข้อมูลก็จะยืดถึงขั้นว่าส่งผลกระทบต่อใครบ้าง รวมถึงตอนนี้เรื่องราวดำเนินไปถึงขั้นไหน และชาวเน็ตกำลังถกเถียงเรื่องอะไรอยู่ เป็นต้น ข้อมูลถูกสรุปและจัดเรียงให้กลายเป็นบทความเดียว ขอแค่เราอ่านบทความนี้ก็จะเข้าใจภาพรวมของเรื่องทั้งหมดได้อย่างคร่าวๆ นี่แหละคือสิ่งที่เรียกว่าอินโฟกราฟิกฉบับคนขี้เกียจ!

ในเวลาเดียวกัน ต้นกำเนิดของอินโฟกราฟิกมาจากสถานที่ที่โด่งดังที่สุดในสมัยนั้น ซึ่งก็คือ**กระดานข่าวอิเล็กทรอนิกส์ (Bulletin Board System: BBS)** ของแพลตฟอร์มออนไลน์ในได้วันที่มีชื่อว่า **พืทที (PTT)** ตอนแรกเรื่องราวเริ่มจากการที่ผู้ใช้แพลตฟอร์มพืททีที่มีความกระตือรือร้นอยากที่จะเรียบเรียงประเด็นหรือเหตุการณ์ต่างๆ และเขียนเป็นบทความใหม่ขึ้นมา พร้อมทั้งเชิญชวนให้ทุกคนมาอ่านบทความ คำว่า “อินโฟกราฟิก” ถึงเกิดขึ้นเพราะเหตุการณ์นี้จนถึงปัจจุบัน เมื่อมีเรื่องราวใหญ่โตเกิดขึ้น ผู้ใช้ก็ยังคงเรียกหาอินโฟกราฟิก!

ในตอนนั้นบทความส่วนใหญ่ในแพลตฟอร์มพืททีจะมีแต่ตัวอักษร เพราะฉะนั้นอินโฟกราฟิกในช่วงแรกจึงมีแต่ตัวอักษร แต่พอโซเชียลมีเดีย อินเทอร์เน็ต และโทรศัพท์มือถือเริ่มแพร่หลายมากขึ้น ความเคยชินในการเสฟสื่อของเราก็เปลี่ยนแปลงตามไปด้วย อินโฟกราฟิกที่มีแต่ตัวอักษรไม่สามารถเติมเต็มความต้องการของผู้ชมส่วนใหญ่ได้อีกต่อไป อินโฟกราฟิกจึงได้รับการพัฒนาให้ต้องมีภาพและตัวอักษรคู่กัน การนำเสนอแค่ตัวอักษรอย่างเดียวมันน้อยลงเรื่อยๆ ทุกวันนี้มีอินโฟกราฟิกสวยๆ มากมายในอินเทอร์เน็ต อินโฟกราฟิกเหล่านั้นเองก็ปรากฏให้เห็นเต็มไปหมด

อินโฟกราฟิกที่คนทั่วไปสามารถสร้างเองได้

อินโฟกราฟิกมากมายได้รับการออกแบบและสร้างโดยกราฟิกดีไซน์เนอร์ผู้เชี่ยวชาญ ยากมากที่คนทั่วไปจะสร้างได้ การจะเรียนด้านนี้ตั้งแต่ต้นก็เปลืองต้นทุนเวลามาก

ผมตั้งใจจะทำให้ทุกคนสร้างอินโฟกราฟิกของตัวเองได้ จึงรวบรวมความรู้ความสามารถของตัวเอง และนำสิ่งที่ได้เรียนรู้มาสร้างอินโฟกราฟิก ทั้งความรู้จากการวิจัยเรื่องการนำเสนอและการออกแบบโดยเน้นความเรียบง่าย จนค้นพบวิธีการนำเสนอใหม่อีกแบบ

ผมใช้ความรู้ที่ผ่าน “การฝึกฝนเจียรไน” และ “สัญลักษณ์แบบเรียบง่าย” ที่ตรงประเด็น ไม่จำเป็นต้องมีประสบการณ์การออกแบบที่โชกโชน ไม่ต้องฝึกเทคนิคขั้นสูง ขอแค่เรียนรู้หลักการพื้นฐานและใช้โปรแกรมซอฟต์แวร์การนำเสนอทั่วไป ก็สามารถสร้างอินโฟกราฟิกของตัวเองได้แล้ว!

ผมใช้วิธีการนำเสนอแบบนี้ในการแสดงผลงานมากมาย เช่น อินโฟกราฟิกเรื่องไข้หวัดหมูแอฟริกัน สถานการณ์การรักษาสุขภาพในไต้หวัน ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกายภาพบำบัด และการป้องกันการล่อลวงละเมิดทางเพศเด็ก เป็นต้น อินโฟกราฟิกทุกชิ้นล้วนได้รับเสียงตอบรับและคำชมอย่างล้นหลาม!

นอกจากการเรียบเรียงเหตุการณ์บ้านเมืองและข่าวเด่นประเด็นร้อนแล้ว ผมนำเนื้อหาต่างๆ มาย่อย ชัดเเกลา และเพิ่มสัญลักษณ์แบบง่ายๆ เข้าไปแล้วเปลี่ยนมันให้กลายเป็นอินโฟกราฟิกที่ทั้งสวยและเข้าใจง่าย ไม่ว่าจะเป็นความรู้ทางวิชาการด้านต่างๆ เคล็ดลับและประสบการณ์การทำงาน เคล็ดลับในการใช้ชีวิต สิ่งที่ได้จากการอ่านและการเรียนระหว่างที่นำเสนอผลงาน ผมพบว่าวิธีนี้ไม่เพียงแต่ให้ข้อมูลอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ แต่ยังช่วยให้คนอ่านเข้าใจหัวข้อต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว แถมยังกระตุ้นให้นำไปใช้ต่อในภายหลังได้

การนำเสนอที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น:

กลายกำแพงในการสื่อสารและถ่ายทอดความรู้ทางวิชาการ

วันหนึ่งจู่ๆ ผมก็ตระหนักได้ว่า “นี่มันเหมือนกับการทำรายงานสรุปเปียบเลยนี่นา!”

เพราะประสิทธิภาพที่ดีของรายงานแบบสรุปอยู่ที่การส่งต่อความรู้มากมายได้ในเวลาอันสั้น และส่งต่ออย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้คนอ่านเข้าใจเร็ว และนำไปใช้ต่อได้ทันที ผมคิดว่าการนำเสนอแบบนี้ไม่เหมือนกับสมัยก่อน นี่คือข้อมูลสำหรับคนที่เกียจที่อัปเกรดแล้ว เราควรจะเรียกว่า **“อินโฟกราฟิกฉบับคนขี้เกียจ”**

ถึงแม้อินโฟกราฟิกฉบับคนขี้เกียจจะมีคำว่า **“คนขี้เกียจ”** อยู่ แต่ผมคิดว่ามันไม่ได้หมายความว่าคนทำขี้เกียจหรือคนอ่านขี้เกียจ เพราะคนทำก็ต้องย่อข้อมูลจำนวนมาก แถมยังต้องเปลี่ยนข้อมูลให้ออกมาเป็นเนื้อหาที่คนอ่านอ่านแล้วเข้าใจง่าย ใส่รูปภาพที่เกี่ยวข้องเข้าไปและผ่านขั้นตอนการทำงานอีกมากมาย กว่าจะสร้างออกมาเป็น**อินโฟกราฟิก!** ส่วนคนอ่านก็เป็นฝ่ายที่กระตือรือร้น อยากเรียนรู้ความรู้ใหม่ๆ และเข้าใจสถานการณ์ปัจจุบัน แล้วก็ใช้เวลาอ่านอินโฟกราฟิก ไม่ว่าจะอ่านจากมุมมองไหน สาเหตุอะไร อินโฟกราฟิกฉบับคนขี้เกียจก็ไม่ได้หมายถึงความขี้เกียจเลยสักนิด กลับเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้คนอ่านประหยัดเวลาได้มากด้วยซ้ำไป!

เพราะฉะนั้นประโยชน์ที่ซ่อนอยู่ในอินโฟกราฟิกคือการประหยัดเวลาและการทำลายกำแพงในการสื่อสาร

ถ้าเริ่มจากประโยชน์ข้อนี้ เราจะพบว่านอกจากการจัดเรียงข้อมูลสถานการณ์ปัจจุบันแล้ว อินโฟกราฟิกยังมีประโยชน์อีกมาก เช่น

1. รวบรวมข้อมูลสถานการณ์ปัจจุบัน
2. ถ่ายทอดความรู้ทางวิชาการของคุณ
3. ช่วยสร้างแบรนด์ส่วนตัวและชื่อเสียงในโลกออนไลน์
4. ทำเป็นข้อมูลแนะนำแบรนด์ของบริษัท เพื่อให้ผู้บริโภคสนใจ
5. เขียนสรุปโครงการที่อยากเสนอหรือรายงานแบบทางการ